

Za občinske volitve potrebne tiskovine!

Predvsem priporočamo, da vsak, ki se zanima za občinske volitve, posebno pa člani volilnih odborov, naj imajo knjižico, v kateri je zakon o volilnih imenikih, zakon o občinah in uredba o sestavi kandidatnih list. Ta knjižica stane 5 Din.

Za izpisek volilnih imenikov vzemite iste tiskovine, na katere je imenik v občinah sestavljen, ker s tem najlažje iščete ob priliki volitev. Za vsako volišče pripravite poseben imenik za zaupnika in poseben imenik za volilno pisarno.

Tiskovine za kandidatne liste, kakor tudi tiskane izjave, ki jih morajo podpisati kandidati, smo pripravili.

Naročite vse pravočasno, ne šele zadnje dni, posebno važno je glede imenikov in reklamacij. Naročite pa vse tiskovine obenem, da ne bo treba prevečkrat plačevati poštinskih stroškov.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.

Turnišče. Te dni je obiskal svoj rojstni kraj g. Bakan Jožef, plebanoš na Hrvaškem, v Seli Zagorski.

Smrtna žrtev tihotapstva. Pri vasi Dolina, ne daleč od Dolnje Lendave ob jugoslovansko-madžarski meji, je zapazila obmejna straža 41letnega slikarja Štefana Kosa pri tihotapskem prekorčenju meje. Ker švercar na poziv graničarja ni obstal, ga je slednji ustrelil. Kos je bil že leta udan pljači in je zanemarjal svojo stroko. Pred tremi leti se je zatekel preko meje na Madžarsko, kjer se je ukvarjal s tihotapstvom in se je bal, da bi ga prijeli. Že eno leto je služil za hlapca na madžarskem posestvu ob meji in je ob raznih prilikah tihotapil, dokler ga ni zadela žalostna usoda tihotapstva — graničarska svinčena krogla.

»Živio! Sedem tisoč dinarjev in krava in še teta,« je vzkliknil čevljar in oči so mu zasijale. »To velja! V Maribor lahko greva župana vprašat, počem nama Maribor da. Častita nevesta Uršula, naj mi da roko in srce!«

»Cencij, zdaj pa nehaj s tem cifrastim marnjem pa govori kakor pameten človek, če imaš resnico,« ga je opomnila »tička«.

»Saj res. Zdaj, ko sva ženin pa nevesta, se ne bova več vikala, ampak po domače tikala... Torej, moja predraga Urška, kdaj pojdeva pred oltar?«

»Ljubi Cencij, prej ko mogoče, tako si rekel. Če greva ta teden h gospodu župniku, naju v nedeljo že lahko okličejo, o šentjakopljem pa je poroka. Tedaj je lepo.«

»Hoho, ljuba, tako hitro jaz ne znam kuhati. Poleti se le še nauživa samske prostosti! O šmihe-ljem ali Lukeževem je tudi še lepo.«

»Né, moj ljubi Cencij! Kdor dolgo odlaga, nazadnje odloži. Če se šele jeseni vzameva, nama bo hiša prazna, gumno prazno, kravo bova imela pa sena nič, tudi posušilo se ne bo, ko bova hišo pobelila. Tako bova na zimo brez vsega. Jaz mislim, da je za poroko o šentjakopljem prej pozno ko zgodaj. Škoda časa.«

Čevljar je nekaj časa premišljal, potem je dejal: »Imaš prav... kajne: Kdor se mlad ženi, se mu

Šmartno pri Slovenjgradcu. Naši sosede Ribničani so se oglasili pri nas. Kamnoseška zadruga iz Ribnice na Pohorju je kupila takozvani Golobov kamnolom. Tukaj je dosti granita, dočim ga drugod v našem okraju ni. Po daljšem pogajanju so prišli do sporazuma za odkup tega kamnoloma. Pred kratkim časom so bili pri nas voditelji te zadruge, da ugotovijo, ali bo kamen sposoben za izdelavo. Prvo poizkušnjo je napravil kamnosek g. Franjo Pungartnik iz Ribnice in nam izjavil, da kamen odgovarja njihovim zahtevam. Ta kamnolom bo v najkrajšem času začel obratovati ter bo precej delavnih sil potreboval. Mi smo tega vesel, kajti ta zadruga je ena izmed tistih, ki nudi svojim članom in tudi delavcem najbolj ugodne plače. Treba bo dosti zboljšati ceste od postaje do kamnoloma, kajti poharski granit je težak.

Razbor pri Slovenjgradcu. Kakor drugod, tako je tudi pri nas v tem letu bilo veliko nalivov. Eden najmočnejših je bil dne 30. junija. Takoj popoldan so se pričeli zbirati temni oblaki med Smerkovcem in Urško goro, utrgal se je oblak in je deževalo dve uri, kakor da bi lilo iz škafa. Padala je tudi toča, katera pa hvalabogu ni napravila velike škode; pač pa so narastli hudo-urniki in potoki, da so kmalu prestopili bregove in odnesli s seboj jeze in žlebe in veliko zemlje. Po hribih so razdrli vse ceste, tako da je sedaj vsaka vožnja nemogoča. Letina nam ne kaže nič kaj posebno. Koruza ni pri nas nikdar obrodila, sedaj pa se je tega semena precej zasadilo v naši župniji, ko zopet postanemo samosvoji.

Pameče pri Slovenjgradcu. Približujeta se lepa praznika sv. Jakoba in sv. Ane. Vsa fara se že delj časa pripravlja, da letos kar najsvečanejšje proslavi ta dva praznika. Kdo ne pozna prijazne izletne in romarske poti pri Sv. Ani nad Pamečami? Vsako leto se te dni zbere velika množica vernega ljudstva, da opravi svojo romarsko pobožnost ter tako svojo versko dolžnost združi z užitekopolnim izletom. Na Jakobovo se pri Sv. Ani daruje nad osem svetih maš, počenši jutraj ob pol sedmi uri. Ob 10. uri bo slavnostna procesija, nato pridiga g. misijonarja

s slovesno sv. mašo. Prav tako tudi dne 26. julija, ko se obhaja god sv. Ane in hkrati lepa nedelja. Za okrepčila pa bosta v polni meri poskrbela naša vrla cerkevna kjučarja gg. Dular in Ošlovnik, ki sta letos prevzela gostilno, da tako sama kar najboljšje zadovoljita romarje. Pridite v obilnem številu počastit sv. Ano in se obenem nasrkat svežega planinskega zraka, ki ga nudi ta lepa razgledna točka.

Sv. Marija v Pušcavi. Kakor vsako leto, tako praznujemo tudi letos v nedeljo dne 26. julija v Pušcavi velik romarski shod. Častilci sv. Ane, posebno matere, ste vabljeni, da od blizu in daleč prihitite v Puščavo počastit sv. Ano, posebno ker je ugodna zveza z vlaki. Dnevni red je sledeči: Spovedovalo bo več spovednikov od zgodnje jutranje ure do opoldne. Ob 7. uri bo pridiga in nato peta sv. maša. Ob pol 9. uri bo druga sv. maša na gričku pri kapeli sv. Ane. Ob 10. uri bo procesija z Najsvetejšim, potem pridiga in peta sv. maša. Pri rani in pozni sv. maši bo darovanje okoli oltarja za cerkev, da se krijejo stroški za popravilo farne cerkve, ki so narastli letos na 25.000 Din. Prosimo drage romarje za obilen prispevek, da krijemo letos ta dolg. Saj ni nobeden dinar proč vržen, ki ga darujete cerkvi, ampak bogato naložen pri Bogu!

St. Peter pri Mariboru. Prihodnjo nedeljo bo imel pri nas rano službo božjo g. Zalar Alojzij, delavski duhovnik iz Hrastnika. Bo ob tej priliki potrkal na dobra srca šentpeterčanov in jih poprosil, da po svojih močeh prispevajo za cerkev Kristusa Kralja, ki se gradi v hrastniški dolini, kjer žive rudarske družine težavno življenje, ker jim primanjkuje dela in s tem jela, tako da si iz lastnih sredstev ne morejo sami postaviti hiše božje. Zato pa ne ostanimo gluhi njihovim prošnjam ter odprimo svoja srca in pomagajmo jim graditi hram božji sebi in njim v srečo in zveličanje.

Slovenske Konjice. V nedeljo dne 2. avgusta se vrši po prvi sv. maši v dvorani Katoliškega društvenega doma v Konjicah ustanovni občni zbor krajevne Kmečke zveze za nadžupnijo Konjice. Vsi, ki se bavite s kmečkim delom, vam bodi v častno dolžnost, sodelovati v svoji stanovski kmečki organizaciji, katere namen je podpirati kmečki stan k gospodarskem napredku ter ga zastopati pred zakonodajno oblastjo. Ob tej priliki nam bo govoril g. minister Vesenjaki iz

staremu ni treba! Razumem, da, in če se tebi mudi, se meni ne sme nič manj. Torej velja sveti Jakob.

»Da, Cencij, kakor ti želiš: naj velja sveti Jakob! Kakor je tebi prav, tako je meni... Najbolje je, moj ljubi, še danes pojdi h gospodu župniku pa pozvej, kdaj naj prideva na izpraševanje!«

Te besede so bile mojstru Smoli po godu; kajti zdelo se mu je danes še prezgodaj, da bi slekel svojo nedelno obleko.

»Zgodi se tvoja volja, moja bodoča ljuba žena! Pohitel bom, da še gospoda pokonci dobim,« je rekel in jo mahnil proti fari.

»Ali čuj, Cencij, na veliki zvon te reči še nikar ne obešaj,« mu je zaklicala nevesta.

»Tiho bom kakor prazen možnar. Živa duša skrivnosti ne izve ko samo gospod župnik.«

Z mogočnimi koraki jo je drl proti cerkvi in se niti enkrat ni ozrl; »tička« pa je vsa srečna šla proti domu na Ravne. Ko je ženin prišel na faro, se mu je bolj ko v župnišče mudilo v gostilno. Dejal je, da mora svetilki v svoji glavi priliti žlahtnega olja, da bo pred gospodom župnikom jasno in svetlo gorela. Žal, da je toliko prilil, da mu je ušlo čez in da poti v župnišče ni več našel. Ne da bi kaj opravil, se je opolnoči vrnil na Ravne. Toda zdaj ni bil več prazen možnar, ampak tako nabit, da ni mogel biti tiho in je pokal in lomastil, da je spravil vse Ravne pokonci. (Dalje sledi.)

Po poročilih iz Džibutija je prišlo do napada Abesincev na Addis Abebo. Med abesinskimi četaši in italijansko posadko se je razvila ljuta borba, v kateri je bil ranjen abesinski podkralj in maršal Graziani. Italijansko vojaško sodišče

je pridno na delu v Addis Abebi, kjer po kratkem postopanju sodijo one Abesince, ki se ukvarjajo s tihotapstvom orožja. Razprave proti tem tihotapcem so javne na glavnem trgu v prestolici. Predsednik tega sodišča italijanski general je rekel ob progla-sitvi smrtne kazni nad tremi Abesinci: »Doselej smo z vami lepo postopali, toda odslej naprej ne bomo poznali nobene milosti več!«